

РЕШЕНИЕ

№ 1722

гр. Плевен, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Зорница Д. Димитрова Банкова

при участието на секретаря ПОЛЯ Б. ЦАНЕВА
като разглежда докладваното от Зорница Д. Димитрова Банкова Гражданско
дело № 20224430103624 по описа за 2022 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе предвид следното:

В ПлРС е постъпила искова молба от Д. Г. Г. против ГДИН, с която се претендира обезщетение по чл.234 от ЗМВР.Излага се становище, че от 01.09.1980г. до 17.09.1990г. е бил служител на МВР –габрово и след това е освободен по взаимно съгласие.Посочено е, че при напускане на службата не му е заплатено обезщетение, за прослужени години, тъй като по действащия Закон за полицията, не е имал това право в зависимост от основаниято, на което е прекратено договора-чл.36, ал.1 т.3 ЗНМ.Твърди се, че след това е работил при ответника, като му заплатено обезщетение за времето при новия работодател на размер на 15 заплати.Заявява, че с Наредба№№81213-920/13.07.2017г., влязла в сила 25.07.2022г. са преуредени отношенията и му се дава възможност като служител на МВР –Габрово да получи обезщетението в пълен размер, посочено в чл.234 , ал.1, от ЗМВР или се дължат още 5 месечни заплати в размер на 11640лв.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор от ГДИН, като е оспорен предявеният иск.

Съдът, като прецени събраните по делото писмени доказателства и съобрази доводите на страните, намира за установено следното:

Безспорно по делото е, че ищецът е работил от 01.09.1980г. до 17.09.1990г. е бил служител на МВР –Габрово и след това е освободен по взаимно съгласие.Посочено е,

че при напускане на службата не му е заплатено обезщетение, за прослужени години, тъй като по действащия Закон за полицията, не е имал това право в зависимост от основанията, на което е прекратено договора-чл.36, ал.1 т.3 ЗНМ.Твърди се, че след това е работил при ответника, като му заплатено обезщетение за времето при новия работодател на размер на 15 заплати.

Спорен по делото е въпроса дали му се дължи претендираното обезщетение

От представеното Удостоверение пенсия - „Образец-В“ с рег. №2615/06.02.2004г. на МВР-Габрово, е видно, че лицето има признат осигурителен стаж I-ва категория в размер на 10 /десет/години, 0 /нула/месеца и 16 /шестнадесет/ дни, което дава право за признаване при пенсиониране на общ осигурителен стаж по „първа категория“. Разпоредбата, съгласно която е прекратено правоотношението - чл.36, ал. 1, т. 3 от Закона за Народната милиция (Обн., ДВ, бр.89 от 09.11.1976г., в сила от 01.03.1977г.) - „по собствено желание“ не поражда права за изплащане на парично обезщетение. В Наредба № 8121з-920 от 13.07.2017г. за условията и реда за изплащане на обезщетенията по глава единадесета от Закона за министерството на вътрешните работи (обн. ДВ, бр. 60 от 25.07.2017г., в сила от 25.07.2017г., изм. ДВ, бр. 13 от 09.02.2018г., изм. и доп. бр. 28 от 05.04.2019г.) и в сила от датата на обнародването ѝ в ДВ, - съгласно § 2 от ЗР, са дадени следните указания:В Приложение № 6 от наредбата към чл. 7, в Раздел: Забележки, т. 1, подточка „а“ е записано, че: „Офицерите и сержантите от МВР не са имали право на обезщетение, когато уволнението е по следните причини: а) по искане на служителя, преди да е придобил право на пенсия в пълен или намален размер“.Времето, през което лицето е работило и придобило стаж 1- ва категория (01.09.1980г. -17.09.1990г.), както и основанията поради което е освободен от длъжност - „по собствено желание“, попадат в обхвата на периода, през който по силата на действащата законова разпоредба от приложимия материален закон не е било дължимо парично обезщетение.В раздел Забележки от Наредба № 8121з-920 от 13.07.2017г., т.4 е посочено че: “ От 23.12.1997г. на всички офицери и сержанти от МВР прослуженото време на граждански длъжности и професии (след трансформиране) се зачита за изплащане на обезщетение при уволнение, ако са освободени от служба поради пенсиониране и са прослужили последните 13 години и 4 месеца на офицерска или сержантска длъжност. “ - т.е. кумулативно трябва да са налице и двете предпоставки за да възникне задължение за работодателя за изплащане на обезщетение. При ищеца не е налице „трансформиране“ на длъжността - прекратяване на едно правоотношение и преназначаване в друго, а е освободен „по собствено желание“.Съобразно действащата и към днешна дата Наредба № 8121з-920 от 13.07.2017г., в раздел: Указания-Забележки - т.2, материално-правната разпоредба е следната: „На офицерите и сержантите прослуженото време на граждански длъжности и професии (след трансформиране) се зачита за изплащане на обезщетение при уволнение, ако: 1. имат прослужени 13 години и 4 месеца и 2. — и са уволнени по

чл.66, ал.1, т.1-5 ЗМВР от 1991г.Тази норма е въведена с изменението на ЗМВР (обн. Дв, бр.100 от 1996г.. в сила от 01.01.1997г. до 22.12.1997г. “

Правна възможност за ищеца да получи обезщетение би възникнала с влизане в сила на новия ЗМВР и в съответствие с разпоредбата на чл.68, ал.1, във връзка с чл. 66, ал.1, т.4, ако е действащ служител , при влизане на ЗМВР и преназначен в новата структура, която е правопреемник на предишната, или с трансформирано правоотношение, а в случая е прекратено правоотношението с предходния работодател МВР-Габрово по желание на ищеца и ответника се явява нов работодател, като е изплатил обезщетението, съобразно прослужените години при него .

При тези обстоятелства и при съобразяване на направеното признание на иска от страна на ответника съдът приема, че предявеният осъдителен иск по чл. 234 ал. 1 от ЗМВР се явява изцяло неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

При този изход на делото и на основание чл.78, ал. 3 от ГПК ищецът следва да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение-150лв., съобразно фактическата и правна сложност на делото. размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ-Наредба за заплащането на правната помощ- чл.25, ал.1-или в размер от 100 до 300лв. В случая, съдът намира, че юрк. възнаграждение, следва да бъде определено в минимален размер от 100лв.

По тези съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Д. Г. Г., ЕГН***** против ГДИН-София, иск с правно основание чл.234, ал.1 от ЗМВР, за сумата в размер на 11640лв. представляваща обезщетение при прекратяване на служебното правоотношение, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба 29.06.2022г. до окончателното изплащане на сумата, като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

ОСЪЖДА Д. Г. Г., ЕГН***** да заплати на ГДИН-София, сумата 150лв., юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Плевенския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____